

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovanému: **Vězeňská služba České republiky**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2019, č. j. 15 A 87/2019 - 103, o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 2 As 219/2019,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková, JUDr. PhDr. Karel Šimka, LL.M., Ph.D., a Mgr. Eva Šonková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 219/2019.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) napadl kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2019, č. j. 15 A 87/2019 - 103, jímž městský soud odňal žalobci osvobození od soudních poplatků. Věc byla přidělena 2. senátu Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 219/2019.

[2] Dne 23. 7. 2019 bylo stěžovateli doručeno poučení o složení 2. senátu, který bude v jeho věci rozhodovat, a o tom, že v případě nepřítomnosti soudců 2. senátu mohou o věci rozhodovat také soudci 1. senátu. Dne 29. 7. 2019 vznesl stěžovatel námitku podjatosti vůči soudcům 2. senátu Nejvyššího správního soudu, kterými jsou JUDr. Miluše Došková, JUDr. PhDr. Karel Šimka, LL.M., Ph.D., a Mgr. Eva Šonková.

[3] Stěžovatel podjatost uvedených soudců spatřuje v tom, že soudci 2. senátu mají „*naprosto negativní poměr i despekt*“ k jeho osobě „*v postavení osoby se zdravotním postižením i v důsledku justičních zločinů i ve výkonu trestu*“. Důvod podání námitky podjatosti ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. žalobce dále konkretizoval tak, že uvedení soudci „*rozhodují způsobem, který doslova „otřásá“ principy soudcovské nestrannosti, nepokrytě nadržují straně žalované a nestydí se hrubě pošlapat ústavně zaručená práva na informace o činnosti žalovaného povinného subjektu. Dosavadní rozhodovací činnost výše jmenovaných je elementárním dokladem o poplívání povinností soudců, jak je vymezuje ustanovení § 79 an. zák. č. 6/2002 Sb. o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů v platném znění.*“

[4] K námitce se vyjádřili všichni zmínění soudci druhého senátu Nejvyššího správního soudu, přičemž uvedli, že nemají žádný vztah k projednávané věci ani k osobě žalobce.

[5] Záruka rozhodování věci nezávislým a nestranným soudcem patří mezi součásti práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1

Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a nestrannost soudce je rovněž jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát podle čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky. Neutrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii neutrannosti je však třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se neutrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[7] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný; vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci je tudíž možné jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení NSS ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16). Soudní řád správní proto také v § 8 odst. 5 vyžaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněna a aby byly uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

[8] V projednávané věci žalobce pouze obecně namítal, že jmenovaní soudci mají údajně negativní vztah k jeho osobě, a to jednak z důvodu jeho zdravotního postižení a jednak v souvislosti s justičními zločiny a jeho pobytem ve vězení, a rozhodují „nevhodným způsobem“; nikterak však nespécifikoval, z čeho konkrétně tyto skutečnosti dovozuje. Nejvyšší správní soud k tomu podotýká, že hodnocení vztahu rozhodujících soudců k žalobci je sice relevantním kritériem pro posouzení pochybností o jejich nepodjatosti, avšak žalobcem uvedené důvody jsou natolik neurčité, že z nich nelze dovodit konkrétní vztah uvedených soudců k projednávané věci či účastníkům řízení. Přitom je třeba zdůraznit i to, že z výše citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, nejsou (samy o sobě) důvodem k jeho vyloučení. Rozhodováním v předchozím řízení je podle tohoto ustanovení třeba rozumět podíl soudce na rozhodování stejné věci u nižšího stupně, nikoliv jiné soudní věci, i když se týká stejných účastníků řízení (srov. usnesení NSS ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18). O takový případ rozhodování se však v nynější věci nejedná.

[9] S ohledem na výše uvedené skutečnosti tudíž dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v posuzovaném případě nejsou naplněny podmínky pro to, aby soudci JUDr. Miluše Došková, JUDr. PhDr. Karel Šimka, LL.M., Ph.D., a Mgr. Eva Šonková byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí věci vedené u kasačního soudu pod sp. zn. 2 As 219/2019, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu